

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁמֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פְּרֻשֶׁת בְּשַׁלַּח - מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם" (שמות טז, ד)

עצמו ונתעלה מכל עניין גשמי במסירות נפש ממש, לפיכך זכה שיינתן המן על ידו, שהוא מזון רוחני. מידה כנגד מידה.

באופן זה יש לבאר מדוע זכו בני ישראל לענני כבוד על ידי אהרן הכהן, שהרי היה אוהב שלום ורודף שלום, ותמיד ידע להשכין שלום בעם ולאחדו, והוא ההגנה הטובה ביותר על ישראל. כפי שאמרו חז"ל (דרך ארץ זוטא): "גדול הוא השלום, שהשלום לארץ כשאוור לעיסה, אלמלא שנתן הקב"ה שלום בארץ הייתה החרב והחיה משכלת את האדם". ועל כך זכה אהרן מידה כנגד מידה, שתינתן על ידו מתנה טובה זו של ענני כבוד שהגנו על ישראל.

כך יש לבאר, מדוע זכו ישראל לבאר על ידי מרים הנביאה, לפי דברי רבנו בחיי, שהבאר ניתנה על ידה בזכות שניצבה מרחוק לשמור את משה אחיה, בשעה שניתן בתיבה על שפת היאור. וכיוון שעמדה להציל את משה אחיה על ידי המים, זכתה שתינתן על ידה באר המים, להיות לרווח ולהצלחה לישראל בלב המדבר, כאשר צמאו למים.

מתוך כל זאת למדים אנו, מה גדולים מעשיהם של צדיקים המוסרים עצמם על כלל ישראל, ולא עוד אלא שחוזרים ומזכים את ישראל במתנות טובות משמים, הבאים על כלל ישראל מכח מעשיהם של הצדיקים.

בגמרא תענית (ט): שלושה פרנסים טובים עמדו לישראל, אלו הם: משה, אהרן ומרים. ושלוש מתנות טובות ניתנו על ידם, ואלו הן: באר וענן ומן. באר- בזכות מרים, עמוד ענן- בזכות אהרן, מן- בזכות משה.

יש להבין, מה טעם ניתנה כל אחת מן המתנות הללו, דווקא בזכות זה שניתנה על ידו- באר על ידי מרים, ענן על ידי אהרן ומן על ידי משה- ומה השייכות בין כל אחד מן הצדיקים הללו למתנות שניתנו על ידם? ונראה לבאר, שמתנות אלו ניתנו בהנהגה של מידה כנגד מידה, כלומר, שבאותו עניין שנתייחד כל אחד מן הצדיקים הללו, בו זכה להעמיד את מתנתו לישראל, ומהות המתנות הייתה לפי מהות העבודה.

כאשר עלה משה למרום לקבל את התורה, לא אכל ולא שתה במשך ארבעים יום וארבעים לילה, ובכך מסר את נפשו למען כלל ישראל. גם בפעם השנייה, שעלה משה למרום, לקבל את הלוחות השניים, עמד שם ארבעים יום וארבעים לילה, ולא אכל ולא שתה, וכל אותה העת היה מבקש ומתחנן על ישראל שיתכפר להם חטא העגל וכפי שהזכיר משה עצמו קודם מיתתו: "וְאֶתְּנֹפֶל לִפְנֵי ה' כְּרֹאשְׁנָה אֲרַבְּעִים יוֹם וְאֲרַבְּעִים לַיְלָה לָחֶם לֹא אֶכְלֵתִי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר חָטַאתֶם" (דברים טו, ח). נמצא, שמשה זיכר את

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונת יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה ישי בן ז'ילה גילה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"מ עובדיה בן נעימה אליהו

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי אילן בן ג'ולייט סיון בת אסתר חגית בת ז'ילה גילה תמר בת דליה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אורטל זינה בת אירית שמואל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הראשל"צ הר"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרב יעקב חי בן מרג'ורי שליט"א הר"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל- בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת ענה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפואה יפה בת שרה- הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה נחום בן כיריה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נעמי בת רחל יהודה אריה בן רחל ברכה יוהנה בת רחל ברכה שלו בן מזל פחימה

י"א טבת תשע"ב 04/02/2012

בשלה- שבת שירה
הפטרה: (ו) "ותשר דבורה"- שופטים פ"ה
(א) "ודבורה אשה נביאה"- שופטים פ"ד

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:38	17:54	18:31
ת. אביב	16:53	17:55	18:33
חיפה	16:43	17:53	18:32
ב. שבע	16:56	17:56	18:31

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולשמעון בן שמחה

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

מהו איסור חדש וממתי תבואה חדשה מותרת באכילה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

אסור לאכול מתבואה חדשה מחמשת מיני דגן לאחר הקרבת העומר, שהקריבו בשישה עשר בניסן שנאמר: "ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלקיכם" (ויקרא כג, יד). והוא הנקרא איסור "חדש".
מקור: שו"ע (יו"ד סימן רצג ס"א).

בזמן שהיה בית המקדש קיים, הותר איסור חדש לאחר הקרבת העומר בשישה עשר בניסן. ובזמן הזה שאין הקרבת העומר, אסורה התבואה החדשה, שנשרשה לאחר שישה עשר בניסן של השנה שעברה ונקצרה לפני הפסח בשנה זו, ומותרת בתחילת ליל י"ז בניסן. ובחוץ לארץ (שעושים ב' ימים טובים), התבואה מותרת בתחילת ליל י"ח בניסן.
מקור: שו"ע (שם ס"ג).

רפואה מהמחלה הידועה

להלן סיפור מופלא מפי הרה"ג זילברשטיין שליט"א, ויש בו כדי ללמדנו, עד כמה עלינו להיזהר לבל נדבר בבית-הכנסת ובעיקר בזמן קריאת התורה. ומעשה שהיה- כך היה: אל ביתו של רבי אביגדור מילר זצ"ל, הצדיק המפורסם, הגיע אחד מתלמידיו וסיפר לו בכי מר שזה עתה גילו אצלו את המחלה הנוראה ר"ל (אותה מחלה ארורה של הדור הזה, שלא עלינו מפילה חללים רבים). לפני שניגש להתייעץ עם רופאים לגבי טיפולי הקרנה וכו' - הגיע אל רבו כדי להיוועץ עימו, מה לעשות וכיצד לרפא את השבר הגדול שפקד אותו.

שמע הרב את סיפורו האומלל ופנה אליו באומרו: "שאלה לי אליך, שאלה אחת ויחידה", אמר לו ר' אביגדור זצ"ל. התלמיד הטה אזן, מצפה בקוצר רוח לשמוע מה יגיד לו רבו: "האם בבית הכנסת, שבו הינך מתפלל מדברים בקריאת התורה?" שאל הגאון הצדיק. האברך לא היסס, והשיב: "כן. מדברים!" - "אם כן, אין לי תרופה למכתך!", הפטיר ר' אביגדור.

התלמיד, מזועזע ונסער כולו, שמע את הדברים, והבין את אשר עליו לעשות. הוא העתיק את מקומו לבית מדרש אחר, שם לא מדברים בקריאת התורה. לא יאומן כי יסופר, אחרי זמן מה הוא נרפא מהמחלה הנוראית לחלוטין!!! הרופאים היו המומים, ואמרו, שאין הם מבינים כיצד אירע הדבר. אבל ר' אביגדור, ידע גם ידע.

וזה עוד לא הכול. אברך אחר שנתקף במחלה הנוראה ושמע את הסיפור הנ"ל, עבר אף הוא להתפלל במקום אחר. וגם הוא הבריא לחלוטין!!!

מידות מפלאות

הקהל הרב זרם בהמוניו אל בית הכנסת, לחופתו של החתן החשוב, הגאון רבי אברהם אויערבך שליט"א, גדולי תורה ותלמידי חכמים מטבריה ומחוצה לה נאספו ובאו להשתתף בשמחתם של שני המחוננים החשובים, שהיו מפורסמים בתורתם וביראתם: הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל והגאון רבי אשר ורנר זצ"ל, המרא דאתרא של העיר טבריה.

לאחר החופה הוזמנו מאות האורחים הנכבדים לטול את ידיהם, להתיישב במקומותיהם ולהסב לסעודת המצווה. התחילו המלצרים להגיש את הדגים אל השולחן. ריח בלתי נעים נדף מהם. הדגים היו מקולקלים ואי אפשר היה לאוכלם. אחד מקרובי המשפחה אץ אל אחד המחוננים וסיפר את אשר אירע. באותם הימים הייתה מנת הדגים המנה העיקרית היחידה שהוגשה לשולחן, ואם התקלקלה, לא היה במה לכבד את האורחים החשובים...

רק לדמיין מה היה מתרחש אילו בימנו סעודת חתונה שלמה הייתה מתקלקלת. הרי המחוננים היו תובעים את בעלי האולם על הצער ועל הנזק. ומה קרה באותה חתונה? ניגש המחונן, הגאון רבי שלמה זלמן, אל בעל האולם הנבוך ואמר לו: "סיכמנו, המחונן ואני, כי כל אחד מאתנו ישלם חצי מסעודת החתונה. כיוון שהדגים התקלקלו, חושש אני שמא יחשוב המחונן שלא לשלם את המחיר המלא של המנה. לכן, רצוני לשלם לך כבר עכשיו את המחיר המלא".

שמע בעל האולם וחייך. "לפני דקות אחדות הגיע המחונן שלך אליי ואמר לי בדיוק את אותם הדברים. הוא חשש שמא לא ירצה המחונן לשלם, ולכן ביקש לשלם את כל דמי הסעודה" מידות מופלאות, שליטה על מידת הכעס, ויתור. גדולה אמיתית!

מנויים

לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 054-7646633

רבי מרדכי מלעכאוויטש זצ"ל: נולד בשנת ה'תק"ב (1742). נקרא ע"ש רבי מרדכי יפה (בעל הלבושים). בימי נערותו נתייתם מאביו, ויחמלו עליו בני העיר, ושכרו לו מלמד שילמוד עמו, אבל הוא מיאן ללמוד, ויצא אל היער אשר היה סמוך לעיר, ושהה שם שעות ארוכות בהתבודדות בינו ובין קונו, אבל נפלאות יסופרו - שבהיותו בן י"ב שנה דרש בבית הכנסת הגדול שבווילנה פלפול נפלא, שהפליא כל שומעיו.

ר' יצחק לוי מבראדיטשוב אמר עליו, כי בזכותו עומד שליש עולם אולם ר' מרדכי חיפש ברב, שינקר את גידיו ולא יחסוך ממנו את שבט המוסר ולכן פנה אל ר' שלמה מקארלין. לאחר פטירת רבו, ר' שלמה, התיישב בליטא בעיר לעכאוויטש והתחיל לנהוג עדת ישראל, והעמיד תלמידים רבים, שנודעו ביראתם ובצדקתם הגדולה, והוא אשר הפיץ ופרסם את תורת החסידות בליטא. כל מי שהיה שומע את תפילתו היה נמס לבו כמים ומתעורר לתשובה שלמה, קולו היה צרוד כל היום, כי ניחר גרונו בעת התפלה, ובעת התפילה היו ניתזות על הקיר שממולו טיפות דם מגרונו, מאחר והתאמץ לצעוק.

שלושה דברים העיד על עצמו שיש בהם כדי ללמוד מדרגתו הגבוהה באמונה בבורא: (א) מיום עמדו על דעתו, לא יצא מפתח ביתו עבור כסף כי האמין שפרנסתו תגיע לביתו. (ב) לא דאג ליום מחר, ואף לא משעה על חברתה. (ג) מימיו לא חסר לו מאומה. ענוותן מופלג. בעל מעשה חסד מופלאים. נפטר ב-י"ג שבט ה'תק"ע (1810). חי כ-68 שנים.

אביו: ר' נח (פרנס העיר נעשוויז). **אמו:** מרת אדל. **בנו:** ר' נח. **מרבתי:** ר' לוי יצחק מבראדיטשוב, ר' שלמה מקארלין. **מתלמידיו:** ר' משה מקאברין.

כשהיה בעיר לעמבערג, אמר: "נודע לי, שיש ציפור המזמרת ומשוררת להשי"ת בהתלהבות כה רבה, עד שגופה מתפקע ומתה, אני מתפלל להקב"ה ונשאר בריא ושלם. אם כן, מה ערך יש לתפילה שכזו?", למחרת קידש וטיהר את עצמו, וערך את תפילתו בכוחות על אנושיים עד שמרוב התלהבות נסדקה הריאה שלו, והיה בסכנה גדולה, והרופאים מלעמבערג אמרו נואש. מיד טען הרבי לפני השי"ת: "וכי רצוני היה שאתפלל רק תפילה אחת כזו, ודי? אני רוצה להתפלל עוד", ועזרו השי"ת וחזר לאיתנו.

לימים נזדמן עוד פעם ללעמבערג, והיו אצלו המון חסידים. אותו רופא שייאשו אז עבר בסמיכות מקום וראה אנשים רצים. שאל אותם: "לאן אתם רצים?", ואמרו לו: "הצדיק מלעכאוויטש הגיע לכאן ואנו חפצים להימצא בקרבתו". תמה הרופא ואמר: "העוד הוא חי? נשבע אני שהוא חי בלי ריאה". (ספרן של צדיקים).

שנא מאד את הפרסום והרעש ועשה כל דבר בהצנע לבל יודע מזה שום איש, והיה רגיל לומר פרסום הם המלים פו"ר ס"ם, הגורל של הס"ם, אמר עליו תלמידו הרה"ק ר' משה מקאברין זיע"א: שהוא בקי נפלא בכל חלקי התורה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, ספרא, בספרי פוסקים ראשונים ואחרונים וכל כתיב האריז"ל, וביקש מהשי"ת שלא יתוודע הדבר, ורצון יראיו יעשה, עד שנחשב בעיני מתנגדיו לעם הארץ, ואמר, שפלא גדול הוא הדבר, שהמתנגדים דיברו עליו שהוא עם הארץ, ושכחו את דרשתו שדרש בוויילנא בהיותו בן י"ב שנה, ובוודאי זה היא כוח תפילתו. עוד הוסיף תלמידו ואמר: "ראוי היה לבוא משיח בימיו, אך נתעכב בגלל הדור שלא היה ראוי".

אחד מחסידי הצדיק היה סוחר פרוות בשם יענקל', וציווהו ר' מרדכי בשלושה דברים: (א) ללמוד כל יום עשרה פרקי תהילים. (ב) לבדוק ציציותיו מפעם לפעם. (ג) לחזור על 'אני מאמין'. בתחילה שמר והקפיד על הוראות אלו, אבל במשך הזמן התרפה מלעשותם. לימים נסע למסחרו וצורר כסף גדול בידיו, כשהגיע ליער גדול שהיה בדרכו שמע קול: "חזור בך". והיה דומה עליו כקולו של הצדיק. הלה חשב, שזה דמיון ולא שת לבו לכך. אבל כשהמשיך להיכנס לתוך היער שוב הרעים עליו הקול: "חזור בך" והקול קולו של הצדיק. ובכל זאת הוא המשיך בדרכו, מאחר שעדיין סבר, כי נשמע הקול בכוח הדמיון.

בתוך היער התנפלו עליו שודדים, שדדו את כל כספו, ואותו קשרו לאחד העצים. בעומדו קשור מבלי יכולת לזוז, נראה אליו פתאום הצדיק ואמר לו: "אמרתי לך, שלא תיסע!" והתירו מחבליו, וציווהו: "סע לעיר פלונית, ששם חונה גדוד חיילים, וגם ראש השודדים הוא חייל בגדוד זה, ויכירו על ידי צלקת שיש לו במצחו". הלה נסע כמצוות הצדיק למקום, שאמר לו, וסיפר לקצין מפקד הגדוד, את כל אשר קרהו. ופקד הקצין שכל הגדוד יעמוד בשורה, ושהוא יזהה את החייל- השודד. והוא עבד על פניהם ולא מצא חייל עם צלקת במצחו. ואמר לו הקצין: "עבור ביניהם ונסה בשנית". והרגיש בחייל אחד, שכובעו שמוט לו על פניו, והרים את כובעו של החייל, ונראתה הצלקת במצחו. הלה נמסר לקצין, נחקר, הודה במעשיו, החזיר את הכסף, ונענש כראוי.

בשעה שהרה"ק רבי אברהם מקאליסק זיע"א נסתלק לעולמו בטבריה, נפלה וכבתה המנורה במעונו של הרה"ק רבי מרדכי מלעכאוויטש זיע"א, מיד קרא: "וי, כבה נר המערבי", אח"כ הגיעה לידו אגרת, ששלח אליו ר' אברהם לפני הסתלקותו וכתוב בה כך: "מחר תהיה עמי במחיצתי", וכך הוה, שתוך ימים ספורים נתבקש הרה"ק מלעכאוויטש לשיבה של מעלה.

אמר רבי מרדכי מלעכאוויטש: "אולי לא יוליכו אותי אחד פטירתי דרך הגיהנם, אבל אם יוליכו אותי, לא אשאיר שם נשמה אחת, מפני שאיזה גן עדן יהיה לי כשאדע שנשארתי נשמות של ישראל בגיהנם". (שם אהרן)

רבי מרדכי מלעכאוויטש אמר פעם: אם יהודי יהיה ח"ו בעת צרה יכול לבקש מהשי"ת שיוושע בזכות מרדכי בן אדל, רק יבקש מתוך שמחה ולא מתוך מרה שחורה. (אוצר ישראל)

מאמרותיו: בלי הקב"ה אי אפשר לעבור את מפתן הבית. ועם הקב"ה אפשר לבקוע את הים!

שְׁתִּיקָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת

הסמטאות ברובע היהודים, שבעיירה נובי-זמקי (נייהזל) שבסלובקיה היו בדרך כלל שקטים וריקים מאדם בצהרי יום השבת. צהלת הילדים המשחקים בחצרות הבתים לא הפרה את אוירת השלווה, שאפפה את הרובע. אך שבת זו הייתה שונה. קבוצות של יהודים בבגדי שבת צעדו לעבר בית הכנסת הראשי. שמועה פשטה בקרב יהודי הקהילה, לפיה הדיין המפורסם הגאון רבי אברהם שטרן חתנו של רבם רבי יוסף מאיר טיגרמן, יישא דרשה.

בית הכנסת מלא היה מפה לפה איש לא רצה להחמיץ את הזדמנות מיוחדת זו. לאחר דרשה חוצבת להבות, עבר הדיין באופן חד ומפתיע לנושא שונה לחלוטין. בנימה רצינית הוכיח את הציבור על נגע הדיבור בשעת התפילה, שפשטה בקרבם, וציטט את הרמ"ק, רבי משה קורדברו, שאמר כי ראשי התיבות של המילה "שיבה" - אריכות ימים, הן "שתיקה יפה בעת התפילה".

"מי שאינו מדבר דברים בעלמא בשעת התפילה, ומקפיד לענות 'אמן' ו'אמן' יהא שמיא רבא' - זוכה לאריכות ימים", זעק. "וההיפך נכון אף הוא, חלילה, מבלי לפתוח פה לשטן". הדברים מצאו הד בלב השומעים, ובתפילות מנחה ומעריב, שהתקיימו לאחר מכן לא הוציא איש הגה מפיו שלא לצורך. בבית הכנסת שררה דממה מוחלטת, והכול הקפידו שלא לדבר בענייני חולין בזמן התפילה. הכל, מלבד צעיר אחד בשם נפתלי.

באותו לילה חלם נפתלי חלום. והנה בחלומו עומד הוא בפני בית דין של מעלה, ואצבע מענישה מונפת מולו. "נמצאת חייב בדיןך", הדהד הקול. "נגזר עליך דין מיתה!". "על מה ולמה?", התחנן נפתלי על חייו. "צעיר אני לימים, אישה וילדים כרוכים על צווארי לפרנסם, ורבות עוד נותר לי לעשות בחיי!".

"דיברת בזמן אמירת הקדיש ולא ענית אמן", השיב הקטגור. "לא ידעתי עד כמה עוון זה" הוסיף והפציר. לפתע נשמע קולו של קטגור נוסף "האם לא נכחת בדרשה שנשא הדיין בשבת? האם לא שמעת את הדברים שהביא בשם הרמ"ק, כי עניית אמן סגולה היא לאריכות ימים, וכן להיפך?" נפתלי נעמד דום. מה יכול לטעון להגנתו? במר נפשו זעק "אנא תנו לי הזדמנות נוספת! אני מקבל על עצמי לעולם לא הוציא מפי הגה בזמן התפילה ולהשתדל שלא להפסיד אמן אחת!".

"אעשה הכל כדי לעורר יהודים אחרים לחשיבות העניין. אנא!". נפתלי באותו רגע התעורר בבעתה, כשכל איבריו מרטטים. כל פרט מאותם רגעים מצמררים נחקק בזכרונו. הכל נראה כה מוחשי. כדי לממש את הבטחתו. החליט לפרסם את חלומו הסיפור עבר במהירות מפה לאוזן, והותיר רושם רב על כל בני המקום. כל אחד חיזק את עצמו לנהוג במשנה זהירות בזמן התפילה, וכל מילה שאמר הדיין בדרשתו קיבלה משנה תוקף בעיני הקהל. נפתלי הבין שחיי ניצלו בזכות אותה הבטחה, ודבר בקיומה כל חייו. את המעשה דאג לכתוב ולהפיץ בבתי כנסת השלט "שיבה - שתיקה יפה בשעת התפילה".

חמישה בנים היו לו לדיין רבי אברהם שטרן, וכל אחד מהם גדול בתורה וביראה. שניים שרדו את השואה והיו לפוסקים נודעים בדור הקודם. הראשון הוא רבי בצלאל שטרן זצ"ל רב הקהילות החרדיות במלבורן שבאוסטרליה ובוינה שבאוסטריה ומחבר הספרים שו"ת "בצל החכמה" ו"אהלך באמיתך". הבן השני הוא רבי משה שטרן זצ"ל הרב מדברעצין בבורו פארק, ומחבר הספר שו"ת "באר משה". בנו של הדיין רבי אברהם שטרן פרסמו את פרטי המעשה בהקדמה לספרו "ספר מליצי אש" בכל פעם כשסיפר רבי משה שטרן את הסיפור הזה. הוסיף ואמר: "אני עצמי הייתי עד למעשה".

שיחת חלין בזמן התפילה

רבים תוהים, מדוע היה עם ישראל צריך לעבור את השואה הקשה והאיומה. להלן עדות של אדם, שעבר את השואה - וכך סיפר: "בימי השואה בחורף שנת ה'תש"ד כשהייתי ביחד עם חבורת אנשים ליד תחנת הרכבת בעיירה ראחוב, ניגשה אלינו אישה אחת אלמונית ואמרה לנו: 'יהודים, האם אתם יודעים, למה אתם סובלים כל כך הרבה? מפני שאתם מדברים שיחות חולין באמצע התפילה ואתם מסדרים כל עסקיכם בבית הכנסת', עד כאן היו דבריה, ובתוך שניות ספורות נעלמה ואף אחד לא ידע מי היא ומאין באה ולהיכן הלכה. וחתמתי שמי במוצאי שבת קודש פרשת 'וישב' כ"ד כסלו שנת חמשת אלפים תשל"ה לבריאת העולם, יהודה חיים נויץ, רח' ברסלב 19 בני ברק".

ה' יִחַס לְכַסּ וְאִתָּם תִּחְרְשׁוּן (מֵאוֹת יוֹ, יוֹ) - כְּאֶשֶׁר אָנוּ רוֹצִים שֶׁהַקָּה"ה יִחַס אֶת מִלְחַמְתָּנוּ, כִּי עֲצָלְנוּ לְעֲשׂוֹת הוּא לְהַחְרִישׁ בְּמִי כְּנִסְיוֹת וּפְתֵי מִדְרָשׁוֹת

הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל
משה כרמלי בן נעימה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
חנינה ז"ל בן יעקב יהודית הי"ו
אורי בן מרים ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חנה בת לאה ע"ה
שרה בת מלכה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב אטון שבתי בן אסתריא זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
דני בן אסתר ז"ל
יצחק ששון בן אסתר ז"ל
שני בת אסתר ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אינס בת מאירה ע"ה
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דהן מסעוד בן יקוט ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
חי יזיי בן קלרה ז"ל

הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל
הרב מרדכי אליהו בן מזל זצ"ל
עמרם בן חנה ז"ל
נעמי בת כתון ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
אודיה ע"ה בת יפה שתח'
יונה בן סעדה ז"ל
חיה רבקה בת מרים ע"ה